

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet által képviselt **A.K. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság alperes ellen jubileumi jutalom kifizetése** iránt indított perében alulírt helyen és időben meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A munkaügyi bíróság felperes keresetét elutasítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye a kézbesítéstől számított 15 napon belül, amelyet a Fővárosi Bírósághoz címezve a munkaügyi bíróságon lehet 3 példányban előterjeszteni.

I n d o k o l á s

Felperes szolgálati viszonya 1996. november 30-i hatállyal - a Hszt. 53. § a./ pontja alapján - közös megegyezéssel szűnt meg. Szolgálati idejét 1956. január 1-től ismerte el az alperes.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. 1996. szeptember 1-i hatályba lépése előtt a jubileumi jutalomra jogosultság szabályait az 1971. évi 10. tvr. illetve a 19/1987. BM Utasítás tartalmazta, melynek 68. pontja szerint a hivatásos állomány tagja 25. és minden további 10. év szolgálat után jubileumi jutalomra vált jogosulttá. Felperes ennél fogva kézhez kapta a 25. és a 35. évek után esedékes jubileumi jutalmat.

A Hszt. új szabályként bevezette a 30. és a 40. év után járó jubileumi jutalom lehetőségét. A törvény 110. §-ban foglalt rendelkezés azonban a tv. hatályba lépése előtt szerzett jogosultságra nem terjed ki. A 339. § (4) bekezdése tartalmazott ugyan visszamenőleges hatályú szabályokat, de csak a 30. év szolgálati idő vonatkozásában és csak abban az esetben, ha a tv. hatályba lépését megelőző 2 éven belül - a hivatásos szolgálat felső korhatárának elérése miatt - a törvény erejénél fogva szűnik meg a szolgálati viszony.

A hivatásos állomány illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról és a folyósítás szabályairól szóló 20/1997. (III. 19.) BM rendelet 53. §-a ez utóbbi szabályozást kiterjesztette a 40. év szolgálati viszonyban töltött idő esetén járó jubileumi jutalom esetére is, és ezt 1996. szeptember 1-től rendelte alkalmazni /57. §./.

Felperes azonban ezen feltételek egyikébe sem tartozott, mivel szolgálati viszonya nem a Hszt. 53. § (4) bekezdés alapján - a törvény erejénél fogva - szűnt meg, hanem közös megegyezéssel.

A Hszt. 110. §-ának (2) bekezdése szerint a jubileumi jutalom a szolgálati viszonyban töltött idő elérésének napján esedékes. Felperes a 40. éves szolgálati időt 1996. január 1-én érte el, amikor még a Hszt. nem volt hatályban.

A 20/1997. (III. 19.) BM r. 15. §-a értelmében a jubileumi jutalmat az esedékesség napján, azaz azon a napon kell kifizetni, amely a számánál fogva a szolgálati viszony kezdő napjának megfelel, ha ez a lejárati hónapján hiányzik, a hónap utolsó napján.

Felperes a szolgálati viszony 1996. november 30-án való megszűnésével 41 év és 11 hónap szolgálati viszonytal rendelkezett, túllépett tehát a 40. éves szolgálati idő kívánt időben való fennállásán /1996. IX. 1-én/.

A Hszt. 339. §-ának (4) bekezdése szerint a 30. éves jubileumi jutalmat - de a 20/1997. (III. 19.) BM r. 53. §-ában való rendelkezéssel irányadóan a 40. éves jubileumi jutalom esetén is - ki kell fizetni annak is, akinek a tv. hatályba lépését követő 2 éven belül szűnik meg szolgálati viszonya - az 59. § (1) bek. a./ pontja alapján és a nyugdíjazáskor egy vagy két év, illetve ezen belüli idő hiányzik.

Felperesnek a 40. évéhez nem hiányzott, hanem túlnőtt szolgálati ideje állt fenn, ennél fogva követelése, jogos igénye nem lehet.

A per illetékmentes / 6/1986.VI.26. IM r. 2. § (1) bek. f./ pontja /.

Eljárási költség nem merült fel.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 23. §-a biztosítja.

Budapest, 1998. május 22.

A kiadmány hitelül:

kiadó sk.

Dr. Breznay Tibor sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Eszéki Endre és Kovács
István nép ülnökök helyett is

A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

mint másodfokú bíróság

61. Mf. 25478/1998/7.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Jogi Képviseleti Szolgálat által képviselt **A. K. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság alperes ellen jubileumi jutalom megfizetése iránt indított perében** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 1.M.10016/1998/2. sorszámú ítélete ellen felperes 3. sorszámon bejelentett és 4. sorszámon indokolt fellebbezése alapján meghozta az alábbi

ítéletet:

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét megváltoztatja.

Kötelezi alperest, hogy felperesnek jubileumi jutalom címén 15 napon belül fizessen meg 488.520,- /azaz négyszányolcvannyolcezer-ötszázhusz/ Ft tőkét és ezen összeg 1996. szeptember 2-től a kifizetése napjáig járó évi 20. %-os kamatát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Felperes jubileumi jutalom, illetve kártérítés megfizetésére irányuló keresetét az első fokú bíróság elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy felperest a jubileumi jutalom azért nem illeti meg, mert az esedékesség - 1996. január 1 - időpontjában az 1996. évi XLIII. törvény valamint a 20/1997. (III. 19.) BM rendelet még nem volt hatályban, illetve jogviszonya nem a Hszt. 339. § (4) bekezdésében szabályozott módon szűnt meg.

Az ítélet ellen felperes fellebbezéssel élt és kérte a keresetlevelében megfogalmazottak teljesítését.

Kifejtette, hogy az ítélet nem merítette ki kereseti kérelmeit, annak csak első részével foglalkozott, a szolgálati törvény vonatkozó részeit értelmezve.

A keresetlevélhez csatolt személyzeti parancs és munkáltatói igazolás ugyanakkor tévesen jelölte meg a munkaviszony kezdetét 1956. január 1-jében, holott az helyesen 1956. szeptember 1., amit bizonyít a szintén csatolt munkakönyvről, valamint ipari tanuló munkakönyvről készült fénymásolat. Ezen köziratokból következően felperes a negyven éves jubileumi jutalomra való jogosultságát 1996. szeptember elsején szerezte meg, így keresetében a Hszt. 110. §-ában megfogalmazott szabály alkalmazható.

A Fővárosi Bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbi tényállást állapítja meg:

A. K. az 1956. szeptember 10-én kelt ipari tanuló munkakönyve szerint 1956. szeptember 1-től 1959. szeptember 1-jéig a MüM 300. számú ipari-tanuló iskolával tanulóviszonyban áll, míg a G. sorszámú 110210 sorszámú munkakönyve bizonyítja, hogy 1956. szeptember 1-től 1958. július 14-ig ruházati eladó tanuló volt.

1972. szeptember 6-án a BRFK Személyzeti Osztályához szolgálati idő módosítási kérelmet nyújtott be, jelezve, hogy szolgálati ideje a benyújtáskor 1960. január 1-től van elismerve és ennek módosítását 1956. január 1-jére kéri. A kérelemben feltüntette, hogy

1956. szeptember 1-től 1958. július 14-ig eladó tanuló volt,

1958. augusztus 15-től 1960. december 31-ig megszakítás nélkül különböző munkáltatóknál eladó, majd

1961. január 5-től 1962. november 28-ig az ajkai Erőmű Vállalatnál segédmunkás, ezt követően 1964. november 20-áig tényleges katona, 1964. december 2-től pedig BM állományban van.

A kérelem és a csatolt igazolások alapján szolgálati idejét 1956. január 1-től ismerték el.

Ezen időpont feltüntetésével került szolgálati viszonya is megszüntetésre közös megegyezéssel 1996. november 30-ával.

Az 1996. december 3-án kelt igazolás szerint munkaviszonyát az 1996. évi XLIII. törvény 326. §-a alapján 1956. január 1-től 1996. november 30-áig igazolták, míg ebből 1964. december 2-től 1996. november 30-áig a Belügyminisztérium hivatásos állományában teljesített szolgálatot.

A Fővárosi Bíróság fenti tényállás alapján felperes 40 éves jubileumi jutalomra való jogosultságát elismerhette az alábbiakra figyelemmel:

Az 1971. évi 10. sz. tvr. 33. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati időt a hivatásos állományba vétel napjától kell számítani. Ugyanakkor a (2) bekezdése - a szolgálati időpótlék, a szabadság mértéke, a jubileumi jutalom, a nyugdíjjogosultság, a nyugdíj mértéke és a leszerelési segély szempontjából - d.) pontja lehetőséget adott minden olyan idő figyelembevételére, amely a munkaviszonyban álló dolgozókra irányadó nyugdíjbiztosítási szabályok szerint jogszerző időnek számít.

A tvr. végrehajtására a belügyminiszter 7/1987. szám alatt parancsot adott ki. A parancs 173. pontja értelmében - a társadalombiztosításról szóló jogszabályok szolgálati időre vonatkozó rendelkezéseivel összhangban - a szakmunkás (ipari) tanuló idő is beszámítható szolgálati időként.

A tvr. kiadásának időpontjában munkaviszonyban állók nyugdíjbiztosításáról az 1958. évi 40. tvr., míg a parancs kiadásakor az 1975. évi II. törvény rendelkezett. Mindkét jogszabály lehetőséget adott a szakmunkás (ipari) tanulóviszonyban eltöltött idő szolgálati időként történő figyelembevételére. Ipari illetve szakmunkástanuló azonban köztudomásúan csak az lehetett - a vonatkozó időszakban - aki a 14. életévét betöltötte és a 8 általános iskolát befejezte. Ebből következően ezen a jogcímen szolgálati idő beszámítására legkorábban csak a szakmunkás-tanulóviszony kezdetétől - adott esetben - 1956. szeptember 1-től lett volna lehetőség.

A parancs 177. pontja kizárólag a szolgálati idő beszámításának módját szabályozza és így az a fent hivatkozott szabályokkal ellentétben nem állhatott (egyébként a rendelkezés nem fogalmaz meg olyan kitélt, hogy szolgálati idő beszámítását követően az mindig csak év elejével kezdődhet).

Felperes esetében így a figyelembe vehető szolgálati idő kezdete 1956. szeptember 1., ezért az 1996. évi XLIII. törvény - a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról - 110. § (1) bekezdése d.) pontja alapján a 40 év szolgálati idő után 7 havi távolléti díjnak megfelelő jubileumi jutalomra jogosult. A jutalma - a 110. § (2) bekezdése értelmében - 1996. szeptember elsején vált esedékessé.

Felek között nem volt vitás, hogy felperes egy havi távolléti díja 1996. szeptemberében 69.750,- Ft volt, így 40 éves jubileumi jutalomként 488.250,- Ft-ra jogosult.

Pernyertes felperes perköltséget nem igényelt, ezért e tekintetben a határozathozatal mellőzhető volt /Pp. 78. § (2) bekezdés/.

Az 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c.) pontja szerint alperes személyes illetékmentességet élvez, így illeték megfizetésére kötelezni nem kellett.

Budapest, 1999. március 23.

Hámori Józsefné dr. sk.

a tanács elnöke

Aranyosné dr. Váradi Erzsébet sk.

előadó bíró

dr. Tarnóczai Tibor sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő sk.